

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu podniesiono ,iż wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, co jest warunkiem przyznania powyższej renty/ decyzja w aktach ZUS/

W dniu 10 września 2014 roku wnioskodawca J. K. odwołał się od powyższej decyzji. W uzasadnieniu podniósł, iż schorzenia powstały u niego przed osiągnięciem pełnoletności. Na skutek ropnego zapalenia opon mózgowych jest osobą niesłyszącą całkowicie obustronnie i ma zawroty głowy, cierpi na przepuklinę pachwinową / odwołanie k- 2-3/.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu podniesiono argumentację wskazaną w decyzji ZUS, ponownie wskazując ,iż lekarz orzecznik oraz komisja lekarska ZUS nie stwierdziły u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy./ odpowiedź na odwołanie k- 10-10 odw/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca J. K. urodził się w dniu (...). Wnioskodawca z zawodu jest tkaczem , ma wykształcenie zasadnicze zawodowe specjalne w tym kierunku. Wcześniej wnioskodawca ukończył szkołę zawodową dla osób słyszących w 1974 roku . Od 37 lat wnioskodawca pracuje zawodowo . Obecnie jest zatrudniony na stanowisku tkacza. W 2012 roku przebył operację przepukliny. Nie leczy się z tego powodu w żadnej specjalistycznej przychodni. Wnioskodawca ma orzeczoną umiarkowaną stopień niepełnosprawności z powodu głuchoty całkowitej obustronnej. / niesporne/.

Wnioskodawca od 15 roku życia cierpi na obustronną głuchotę całkowitą oraz ma wadę wymowy. Ma w związku z tym ograniczoną możliwość komunikowania się z otoczeniem. W ostatnim okresie czasu stan zdrowia wnioskodawcy nie pogarsza się . Wnioskodawca jest zdolny do pracy na stanowiskach pracy nie wymagających stałej komunikacji z otoczeniem, jest zdolny na stanowisku tkacza / opinia biegłego laryngologa k- 23-24 odw/.

U wnioskodawcy procesy poznawcze są osłabione w niewielkim stopniu , co świadczy o zmianach w ośrodkowym układzie nerwowym. Występują u niego wzmożone reakcje neurotyczne na skutek powyższych zmian i sytuacji życiowej , którą utrudnia głuchota. Powyższe zaburzenia w niewielkim stopniu zaburzają codzienne funkcjonowanie u wnioskodawcy / opinia neuropsychologa k- 39-39odw/

W wieku 15 lat wnioskodawca przebył zapalenie opon mózgowo rdzeniowych i w związku z tym nastąpiła u niego poważne uszkodzenie słuchu, które doprowadziło do obustronnej głuchoty. Z tego powodu ma orzeczoną umiarkowaną stopień niepełnosprawności. U wnioskodawcy nie występują objawy depresyjne, psychotyczne ani ołepienne. U wnioskodawcy występuje organiczne uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego w niewielkim stopniu oraz głuchota obustronna po zapaleniu opon mózgowo rdzeniowych Z przyczyn psychiatrycznych wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy / opinia biegłego psychiatry k- 39-41/.

W dniu 14 lipca 2014 roku wnioskodawca złożył wniosek o rentę socjalną / wniosek w aktach ZUS/.

W dniu 6 sierpnia 2014 roku orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS stwierdzono ,iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Orzeczenie zostało wydane po badaniu wnioskodawcy oraz po zapoznaniu się lekarza z jego dokumentacją medyczną. W wywiadzie medycznym ustalono ,iż głuchota u wnioskodawcy powstała w dzieciństwie, po przebyciu zapalenia opon mózgowych. Obecnie wnioskodawca uskarża się na bóle kręgosłupa oraz zawroty głowy przy gwałtownej zmianie pozycji ciała. W 2012 roku wnioskodawca przebył operację uwężnięcia przepukliny a obecnie miewa bóle w lewej pachwinie. Wnioskodawca jako tkacz , w wyuczonym zawodzie pracuje od kilkudziesięciu lat. / orzeczenie lekarza orzecznika ZUS , opinia lekarska z dnia 6.08.2014 r w aktach ZUS/.

W związku ze złożonym sprzeciwem od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, wnioskodawca w dniu 21 sierpnia 2014 roku był badany przez komisję lekarską ZUS. W badaniu komisja ustaliła, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Wnioskodawca z uwagi na stan zdrowia jest osobą częściowo niezdolną do pracy, od kilkudziesięciu lat wykonuje pracę zawodową na stanowisku tkacza, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, z drugim poziomem kwalifikacji zawodowych. /badanie komisji lekarskiej i orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 21 sierpnia 2014 roku w aktach ZUS/.

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu podniesiono, iż wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, co jest warunkiem przyznania powyższej renty/ decyzja w aktach ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie – dokumentach załączonych do akt oraz opiniach biegłych. W ocenie Sądu dla rozstrzygnięcia sprawy kluczowe znaczenia mają opinie biegłych wydane w sprawie ponieważ przyznanie prawa do renty socjalnej jest uzależnione od stanu zdrowia ubezpieczonego i jego zdolności do pracy. Z uwagi na rodzaj schorzeń na jakie uskarża się wnioskodawca Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego laryngologa (z powodu głuchoty wnioskodawcy i jego upośledzonej mowy) oraz na wniosek tego biegłego dowód z opinii psychologa i psychiatry. W tym miejscu wskazać należy, iż żaden z opiniujących lekarzy nie wskazał konieczności dopuszczenia dowodu z opinii lekarza innej specjalności, w szczególności chirurga, neurologa czy audiologa. Wnioski w tym zakresie Sąd pominął, w szczególności, iż z wypowiedzi samego wnioskodawcy wynika, iż nie leczy się on u żadnego specjalisty w poradni specjalistycznej a tylko u lekarza rodzinnego a na rehabilitację uczęszczał z powodu dolegliwości kręgosłupa o charakterze bólowym. Okoliczność ta wynika również z wywiadów medycznych jakie zebrali biegli lekarze badający wnioskodawcę. Operację przepukliny wnioskodawca przeżył w 2012 roku i zakończyła się ona powodzeniem. Wnioskodawca po jej przeprowadzeniu nie był i nie jest leczony z tych powodów obecnie. Operacja zakończyła się pomyślnie. Okoliczność, iż wnioskodawca od czasu do czasu odczuwa w operowanym miejscu pobolewanie, w ocenie Sądu nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro lekarz rodzinny nie podjął w tym zakresie żadnej diagnostyki a wnioskodawca z tego powodu nie jest nigdzie ani leczony ani nawet diagnozowany.

Sąd uznał, iż miarodajne dla oceny stanu zdrowia wnioskodawcy są opinie wydane przez laryngologa oraz psychiatrę i psychologa. Podkreślić należy w tym miejscu, iż żaden z lekarzy badając wnioskodawcę nie wskazał na konieczność oceny jego stanu zdrowia przez innych specjalistów. Wyłącznie laryngolog zasugerował Sądowi konieczność badania przez psychiatrę i psychologa, w związku z czym biegli tych specjalności zostali powołani w sprawie i wydali opinie.

W ocenie Sądu opinie biegłych wydane w sprawie są spójne, konsekwentne i logiczne. Zostały wydane po przebadaniu wnioskodawcy oraz biegli zapoznali się z dokumentacją medyczną załączoną przez wnioskodawcę. Wszyscy biegli jednoznacznie stwierdzili, iż stan zdrowia wnioskodawcy nie pozwala na stwierdzenie, iż jest on osobą całkowicie niezdolną do pracy. Wnioskodawca jest osobą obustronnie całkowicie głuchą ale nie jest to równoznaczne z jego całkowitą niezdolnością do pracy. W tym miejscu należy wskazać, iż wszyscy biegli podkreślili, iż wnioskodawca od ponad 37 lat wykonuje pracę zawodową. Ma on wykształcenie zasadnicze zawodowe na stanowisku tkacza i ten zawód faktycznie wykonuje od 1978 roku. Jak stwierdził biegły laryngolog, u wnioskodawcy oprócz głuchoty występuje wada wymowy (mowa bełkotliwa) ale wnioskodawca porozumiewa się w miarę swobodnie z otoczeniem a ponadto wnioskodawca w miarę poprawnie odczytuje wypowiedzi z ruchu ust mówiącego. W ocenie Sądu wywody biegłych są logiczne, biegli kompleksowo przebadali wnioskodawcę i zapoznali się z jego dokumentacją medyczną. Sąd nie dopatrzył się zatem żadnych okoliczności pozwalających na zdyskredytowanie ich opinii i uznał, iż są one wystarczające aby orzec w sprawie.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu .

Zgodnie z treścią przepisu art. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2013 r poz.982 ze zm.) prawo do renty socjalnej przysługuje osobom posiadającym obywatelstwo polskie zamieszkującym i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis art. 4.1 powyższej ustawy stanowi natomiast ,iż **renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:**

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

2. Osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

3. Renta socjalna okresowa przysługuje przez okres wskazany w decyzji jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej Zakładem.

Jak wynika z ustaleń Sądu stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadnia przyjęcia ,iż jest on osobą całkowicie niezdolną do pracy. Niewątpliwie wnioskodawca uskarża się na schorzenia , które powodują u niego naruszenie sprawności organizmu a ich powstanie miało miejsce w okresie przed ukończeniem 18 roku życia ale stopień naruszenia nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy. Renta socjalna przysługuje bowiem tylko w przypadku gdy naruszenie sprawności organizmu jest na tyle poważne aby czyniło ubezpieczonego całkowicie niezdolnym do pracy. Zgodnie z opinią biegłego laryngologa obustronna całkowita głuchota , która jest następstwem zapalenia opon mózgowych przebytych w dzieciństwie przez wnioskodawcę upośledza sprawność jego organizmu ale czyni go osobą częściowo niezdolną do pracy zgodnie z poziomem jego kwalifikacji. W tym miejscu należy zaznaczyć ,iż tylko to schorzenie powstało u wnioskodawcy przed ukończeniem 18 roku życia. Nie może umknąć uwadze, iż wnioskodawca od kilkudziesięciu lat pomimo wady wymowy i całkowitej obustronnej głuchoty świadczy pracę. Jest on zatrudniony w wyuczonym zawodzie tkacza a więc pracuje zgodnie z poziomem kwalifikacji.

Należy wskazać ,iż o niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Decydująca dla stwierdzenia niezdolności do pracy jest utrata możliwości wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu przy braku rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. (vide: wyrok SA w Szczecinie w sprawie III AUa 254/13 z dnia 18.09.2013r, Lex 1378800, wyrok SA w Katowicach w sprawie III AUa 2183/12 z dnia 9.07.2013 , Lex 1363251) .

W tym miejscu należy również zwrócić uwagę na istotną okoliczność dotyczącą stanu zdrowia wnioskodawcy. Niewątpliwie wnioskodawca jest osobą częściowo niezdolną do pracy z uwagi na schorzenia laryngologiczne ale dolegliwości jakie wskazuje ubocznie mają charakter powszechny i wiążą się z naturalnym procesem starzenia się organizmu. Dotyczy to przede wszystkim pogorszenia stanu narządu wzroku – wnioskodawca używa okularów do czytania, uskarża się na dolegliwości bólowe kręgosłupa, w związku z którymi uczęszczał na rehabilitację. Wnioskodawca w 2012 roku był operowany z powodu uwięźnięcia przepukliny ale brak jest dokumentacji medycznej świadczącej ,iż po zabiegu występują jakieś powikłania, wnioskodawca chirurgicznie nie leczył się więcej i jak sam określił to sam - miewa poboлевania brzucha. W ocenie Sądu złe samopoczucie wnioskodawcy i jego i subiektywne odczucia dotyczące stanu zdrowia nie mogą stanowić podstawy do orzeczenia o jego niezdolności do pracy . W wyroku z dnia 20.05.2013 roku SN w sprawie o sygn.. akt I UK 650/12 (Lex 1341963) wskazał ,iż podstawą do przyznania świadczenia jest przygotowana przez biegłych ocena stanu zdrowia osoby ubiegającej się o nie. Nie są brane pod uwagę

subiektywne odczucia zainteresowanego. Pogląd ten w pełni podziela Sąd orzekający. Należy również podkreślić, iż z wiekiem sprawność fizyczna wnioskodawcy będzie ulegać obniżeniu co jest procesem powszechnym.

Niezdolności do pracy pojawiające się okresowo np. w wyniku wystąpienia zaostrzenia dolegliwości uzasadniają podjęcie leczenia ale w ramach udzielanych zwolnień lekarskich. Samo tylko istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy, chociaż w pewnych okresach wymaga czasowych zwolnień lekarskich. Upośledzenie organizmu nie jest wystarczającą przesłanką przyznania renty, w sytuacji, gdy mimo tego upośledzenia możliwe jest podjęcie dotychczasowej pracy i systematyczne leczenie schorzenia. (vide wyrok SA w Krakowie z dnia 5.03.2013 roku w sprawie III AUa 1208/12 Lex 1294800, postanowienie SN z dnia 11.06.2013 r w sprawie II UK 65/13 Lex nr 1363198). Schorzenia na jakie uskarża się wnioskodawca nie uniemożliwiają mu wykonywanie pracy zgodnej z kwalifikacjami, mimo, że ewidentnie istnieją u wnioskodawcy i czynią go osobą częściowo niezdolną do pracy. Wobec powyższego u wnioskodawcy nie występuje całkowita niezdolność do pracy w rozumieniu przepisów cytowanej powyżej ustawy, która jest warunkiem przyznania prawa do renty socjalnej.

Zarzut podnoszony przez wnioskodawcę, iż jego niezdolność do pracy potwierdza zaliczenie go do osób niepełnosprawnych nie jest zasadny. Kryteria oceny niepełnosprawności są inne niż niezdolności do pracy w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i określone przez inną ustawę – ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 ze zm.).

Kryteria zaliczania do poszczególnych stopni niepełnosprawności określa ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 ze zm.). W art. 3 ustawy ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki, które przepisy ustawy definiują w swojej treści.

Standardy w zakresie kwalifikowania do stopni niepełnosprawności – lekkiego, umiarkowanego i znacznego stopnia niepełnosprawności – określają §29, § 30 i § 31 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139, poz. 1328 ze zm.). W związku z powyższym zaliczenie danej osoby do stopnia niepełnosprawności nie jest tożsame z uznaniem jej za częściowo niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 stycznia 2005 roku jaki zapadł w sprawie o sygnaturze akt I UK 102/04 (LEX 589952) pojęcia niepełnosprawności, które zawiera art. 4 ustawy z 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie można utożsamiać z pojęciem niezdolności do pracy, określonym w art. 12 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Nie są one tożsame, a różnice między nimi występują zarówno w płaszczyźnie definicyjnej, jak i w zakresie orzekania o każdym z tych stanów, które z kolei stanowią przesłankę do przyznania innego rodzaju świadczeń bądź uprawnień.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

Wyrok z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć wnioskodawcy.

11.04.2016